

Suffer, og det vil kræve 70,000 Tønder Roer; man regner nemlig, at 100 Rd. Roer give omtrent 8 Rd. Suffer. Jeg tror altsaa, at man neppe regner for høit, naar man siger, at der kræves mellem 4 og 500 Tønder Land, dyrkede med Roer, til at nære en saadan Fabrik, men derved faae vi omtrent en Mil i Omkreds, og de der skulle kjøre Roerne $\frac{3}{4}$ —1 Mil, ville ikke kunne regne Transportomkostningerne til mindre end 20 à 24 p. Tønde. Under disse Omstændigheder ville de Herrer let se, at den Mand, der kan producere et større Kvantum Roer til sin Bedrift og kan beholde dem paa Stedet, ikke vil have nogen meget stor Opfordring til at dyrke Sufferroer, naar han kun faar omtrent den samme Pris for Roer, leverede fjernt fra hans Hjem. Dertil maa tillige lægges, at Roerne netop skulle transporteres paa den Tid, at Landmanden har mest travlt, nemlig i Oktober og November Maaneder, da hele Efteraarpløningen foregaar, selv om Saaningen er foregaaet nok saa tidlig. Han maa benytte hele sin Hæftkraft og sandsynligvis anskaffe extra Hæftkraft for at transportere Roerne fra sit Hjem til Fabrikken, og det vil umægtelig være en saadan Omvæltning i Agerdyrkningsindustrien, at det er rimeligt, at Mange ville være en overordentlig stor Betænkelse ved at indlade sig derpaa. Det kan vel siges, at Bedkommende kunne faae Affaldet tilbage for en forholdsvis Pris; men Affaldet er selvfølgelig langt mindre værd end Roerne, efterat man har presset Suffer ud af dem. Naar nu endda den Bedkommende kunde være sikker paa, at han, naar han leverede sine Roer, strax kunde faae Affaldet tilbage, vilde han ganske vist kunne spare Transportomkostningerne derved, men det lader sig ikke gjøre; thi Fabrikationen skal jo være i fuld Gang, inden Affaldet kan tilbageleveres, og der kan ikke i de første 14 Dage eller 3 Uger være Tale om at udlevere Affaldet. Jeg gjør opmærksom herpaa for at pege hen paa, at det efter min Mening er meget overdrevne Forventninger, man har med Hensyn til Landmændenes Udbytte, naar en saadan Fabrikation reiser sig, og Roedyrknigen tager sin Begyndelse. Paa andre Steder har vel denne Fabrikation reist sig og har blomstret, og man finder saaledes enkelte Egne i Lybskland, f. Ex. i Nærheden af Magdeburg, hvor Jorden er ganske fortrinlig for denne Dyrkning, thi Jorden skal have ganske eiendommelige Egensaber, for at den kan drives i det Store. Der blomstret denne Industri i en overordentlig Grad; Landmændene ere indrettede paa den hele Bedrift, og der kunne de taale den fulde Besætning; men mærkærdig nok er det, at man ikke har indført den tidligere paa saadanne Steder. Derimod kan jeg ikke negte, at jeg tror, at det, øjeblikkelig at indføre den fulde Skat hos os, vil virke meget trykkende paa denne Industri. Spørger man mig nu: Vil Du da, at vi skulle begynde med Beskyttelse, og vil Du, at denne Beskyttelse skal fortsættes, saa svarer jeg Nei, men

jeg vil i al Beskedenhed henstille, om man ikke vil finde det hensigtsmæssigt at begynde det første Aar med een Femtedel, det andet med to Femtedele, det tredje med tre Femtedele, det fjerde med fire Femtedele og derefter fuld Stat; det femte Aar. (En Stemme: Er det ikke Beskyttelse?) Det er en Beskyttelse i 5 Aar, men Grunden til den er vel at mærke den, at de Fabrikker, som reise sig, ikke, saaledes som Lovforslaget antyder — og det er det, hvori jeg er væsentlig uenig med de forøvrigt overordentlig sagkyndige og interessante Motiver, som ledsage det — ville kunne siges at have indoundet alle de Erfaringer, som kræves for, at Industrien kan reise sig med sin fulde Styrke. Det kommer af den simple Grund, at her er en Samvirken mellem Agerbrug og Industri, og denne Samvirken kan umulig opnaa sin fulde Kraft det første Aar. Selv om Landmændene ere nok saa villige til at dyrke Roer, er det aabenbart, at der vil hengaa adskillige Aar, forinden Industrien kan udvilde sig i fuld Orden, og det er derfor, jeg henstiller — skjøndt jeg efter den Stenning, der synes at være tilstede, og især efter den Maade, hvorpaa Regjeringen synes at stille sig til Sagen, ikke har stor Tro til, at det gaar igjennem — om man ikke kunde tage et saadant Hensyn til den begyndende Virksomhed, at Staten bærer en lille Procentdel af det Tab, som en saadan Industri aabenbart i Begyndelsen vil være underkastet, dog saaledes, at de Industridrivende fuldt vide, at Loven fuldstændig vil træde i Kraft efter 5 Aars Forløb, medens Skatten som sagt i de 4 første Aar betales med $\frac{1}{5}$, $\frac{2}{5}$, $\frac{3}{5}$ og $\frac{4}{5}$; de Bedkommende kunne da aldeles ikke klage over at have indladt sig paa Noget, hvorved de miste den Beskyttelse, de have begyndt med. Naar dette ikke finder Tilslutning, skal jeg ganske vist ikke drive derpaa, men jeg har dog troet at burde gjøre opmærksom paa, at det ikke ganske forholder sig saaledes, at denne Industri med Lethed kan undgaa Tab i Begyndelsen, naar den skal betale den fulde Skat.

Tauber: Det Forslag, som her foreligger fra Regjeringens Side, slutter sig meget væsentlig til den Grundtante, som blev fremsat af det ifjor nedsatte Toldudvalg, baade med Hensyn til Onskeligheden af, at der bliver paalagt en saadan Afgift, og med Hensyn til, at denne Afgift skal opkræves efter Udbyttet og ikke paa nogen af de andre Maader, hvorpaa den opkræves i andre Lande; i disse Henseender tør jeg paa det tidligere Udvalgs Medlemmers Begne udtale min Anerkjendelse af det Forslag, som Regjeringen har forelagt. Med Hensyn til Nødvendigheden af en saadan Afgift kan jeg ganske henholde mig til, hvad det ærede Medlem for Denske Amts 3die Valgkreds (M. Andersen) sagde. Det er Følgen af, at Finansministrene hertilands have gjort saa stærk Kur til de indirekte Skatter frem for til de direkte Skatter,